

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal i denne korte bemærkning kun beskæftige mig med det, hr. Engell gav udtryk for, nemlig at han er forbavset, eftersom vi jo selv er medforslagsstillere; resten gemmer jeg til anden runde.

Jeg har selv i min tale her for et øjeblik siden sagt dette og sagt, at derfor stemmer vi ikke imod, men stemmer blankt, men hr. Engell, som jo kan sagen mægtig godt – det ved jeg – må jo også have kendskab til førstebehandlingen, og dér indledte CD's ordfører, altså undertegnede, med at sige (Folketingstidende 1993-94, sp. 11298):

»Skønt vi er medforslagsstillere til dette lovforslag, er vi dog i nogen grad betænkelige ved den ekspresfart, med hvilken det søges gennemført.«

Jeg sagde videre (sammesteds, sp. 11299):

»Som jeg har skildret det, er der ikke sat nogen begrænsninger, og derfor er jeg bange for, at forslaget muligvis er mere vidtgående, end vi i en sådan fart, som der her er tale om, vil kunne tage stilling til.«

Jeg citerer videre:

»Hr. Engell fik jo også sagt, at der ikke har været nogen høring.«

Det har der altså ikke været, og der er masser af foreninger, organisationer og institutioner, som dette vedrører, som ikke aner dette forslags eksistens og ikke har pligt til at ane det.

»Tinget har vistnok syv arbejdsdage tilbage, og alle – ikke mindst medlemmerne af Udvalget for Forretningsordenen – har meget travlt i disse dage, og derfor kan jeg ikke se, at der er noget som helst vundet ved at haste forslaget igennem uden i hvert fald at tage meget grundig stilling til eventuelle spørgsmål.«

Og så slutter jeg med at sige:

»Lad os skynde os langsomt, og lad os tænke os så meget om, at vi ikke med rette skulle kunne beskyldes for lovjask!«

Derfor kan det ikke undre hr. Engell, som jo også har hørt mine indlæg under udvalgsbehandlingen, at CD indtager den stilling og selvfølgelig har al frihed til at gøre det på den måde, som vi gør det.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg må sige, at også jeg er forundret over, at

vi skal til at drøfte dette lovforslag under andenbehandlingen, idet det var en aftale mellem alle partier, at lovforslaget skulle fremsættes. Det adskiller sig fra alle de regeringsforslag, der kommer frem til Folketinget med mere eller mindre ukendt indhold. Dette lovforslag har Folketingets partier gennemarbejdet inden fremsættelsen. Der ligger altså en etape forud for fremsættelsen, og derfor er der ikke tale om hastværk, som hr. Arne Melchior siger; der er ikke så meget nyt i dette lovforslag.

Ordførerne var jo under førstebehandlingen enige om, at der naturligvis ikke skal ske noget indgreb i pressefriheden. Det har været helt afgørende, og det har vi også talt om ved udvalgmøderne. Det, vi ønsker, er alene, at statsrevisorernes virksomhed, som i forvejen er en kendt og afgrænset virksomhed, nu også udstrækkes til Danmarks Radio og TV 2 på samme måde som for alle andre statsstøttede virksomheder. Det fremgår helt klart af betænkningen, at det er afgrænsningen, og den afgrænsning er ganske klar.

Venstre har derfor ikke nogen problemer med at fremme dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Engell (KF):

Hr. Arne Melchior citerede fra førstebehandlingen af forslaget og pegede på, ligesom jeg også gjorde det på det tidspunkt, at der ikke havde været nogen høring forud. Det er fuldstændig korrekt. Men som hr. Arne Melchior udmærket ved, blev der gennemført en høring i forhold til de to institutioner, nemlig Danmarks Radio og TV 2, som forslaget berører. Disse to institutioner, som dette forslag vedrører, blev spurgt, de havde adgang til at udtale sig, og som bekendt var TV 2's ledelse i deputation i Udvalget for Forretningsordenen. Dér havde vi lejlighed til efterfølgende at forholde os til de synspunkter, der kom fra TV 2's ledelse.

Så nytter det jo ikke, at hr. Arne Melchior nu forsøger at hvirvle sand op for at lægge slør over, hvad forslaget drejer sig om, ved at nævne alle de foreninger, organisationer og andre, som dette forslag berører. Der har ikke været ret mange udvalgsrapporter i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag, så derfor burde det have været en overkommelig opgave for hr. Arne Melchior at læse det materiale,